

Vergaderjaar 2011–2012

33 161

Wijziging van de Wet werk en bijstand, de Wet sociale werkvoorziening, de Wet werk en arbeidsondersteuning jongehandicapten en enige andere wetten gericht op bevordering deelname aan de arbeidsmarkt voor mensen met arbeidsvermogen en harmonisatie van deze regelingen (Invoeringswet Wet werken naar vermogen)

Nr. 17

AMENDEMENT VAN HET LID KOŞER KAYA

Ontvangen 12 april 2012

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

Artikel II, onderdeel J, artikel 19, tweede lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. De zinsnede «, onderdeel b,» vervalt.
2. De zinsnede «, tenzij die persoon op dat moment een dienstbetrekking heeft als bedoeld in artikel 2, eerste lid, of artikel 7» vervalt.

Toelichting

De Wet Werken naar Vermogen (WWNV) kan tot grote financiële problemen leiden voor gemeenten. Gemeenten krijgen namelijk slechts een vergoeding van 22 050 euro per WSW'er, terwijl volgens VNG de loonkosten gemiddeld 27 000 euro per WSW'er bedragen. Gemeenten lopen dus een groot tekort op het huidige WSW-bestand.

Het gevolg hiervan is dat gemeenten een te groot deel van het re-integratiebudget moeten gebruiken om de huidige WSW'ers te betalen. VNG verwacht dat 201 gemeenten in 2015 hun gehele budget voor re-integratie zullen moeten aanspreken om de WSW te bekostigen. Sterker nog, deze gemeenten zullen gezamenlijk 45 miljoen moeten bijleggen.

Doordat de gemeenten zo'n evenredig hoog percentage van hun budget moeten besteden aan het huidige bestand WSW'ers, blijft er te weinig over voor de begeleiding van andere mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Juist die begeleiding is noodzakelijk om zoveel mogelijk mensen aan het werk te krijgen.

Verder ontstaat er een tweedeling tussen nieuwe en oude gevallen, voor beide groepen gelden andere criteria. Dit onderscheid is onrechtvaardig en onnodig.

Ook leidt niet-herkeuren tot verspilling van talent. Er zit nu namelijk een groep mensen in de WSW, die (met ondersteuning) bij een regulier werkgever aan de slag kan gaan. Slechts vijf procent stroomt door naar

een gewone baan, terwijl uit de indicaties blijkt dat minstens de helft met enige begeleiding aan de slag zou kunnen bij een reguliere werkgever.

Door dit amendement krijgen gemeenten de vrijheid om het huidige bestand in de WSW per individu te herkeuren op basis van de nieuwe criteria. Dit is echter geen verplichting. Deze mogelijkheid ontstaat na afloop van de duur van een (her)indicatiebeschikking van een WSW'er. Het geldt dat een gemeente bespaart door een eventuele herkeuring blijft beschikbaar via het participatiebudget, zodat zij dit kunnen inzetten voor de begeleiding van mensen met afstand tot de arbeidsmarkt.

Koşer Kaya